

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Antonína Draštíka, JUDr. Petra Kulawiaka, Mgr. Ing. Michala Hanycha, JUDr. Petra Čápa a prof. JUDr. Markéty Selucké, Ph.D., v právní věci kárného navrhovatele **předsedy Krajského soudu v Plzni Mgr. Alexandra Krysla**, proti kárně obviněné **Mgr. Soně Kacovské**, místopředsedkyni Krajského soudu v Plzni, zast. Markem Görgesem, advokátem se sídlem Žižkova 52, Plzeň, v řízení o kárné odpovědnosti soudkyně, o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 27. 11. 2020,

t a k t o :

Mgr. Soňa Kacovská,
nar. X,
bytem X,

místopředsedkyně Krajského soudu v Plzni

se z p r o š ť u j e ,

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kárný zákon“),

kárného návrhu pro skutek spočívající v tom,

ž e

jako soudkyně Krajského soudu v Plzni převzala dne 17. 9. 2020 od Mgr. Miloslava Sedláčka, tehdejšího předsedy Krajského soudu v Plzni, jmenování do funkce předsedkyně senátu Krajského soudu v Plzni s účinností od 18. 9. 2020, ačkoli si byla vědoma, že z důvodu svého zařazení na insolvenčním úseku rozhodovala v souladu se zákonem č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, jako samosoudkyně, a tudíž funkci předsedkyně senátu nemohla fakticky vykonávat, a této funkce se odmítla vzdát, přestože k tomu byla dne 10. 11. 2020 písemně vyzvána předsedou Krajského soudu v Plzni, Mgr. Alexandrem Krysem,

č í m ž m ě l a s p á c h a t

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 6/2002 Sb.“),

protože skutek není kárným proviněním.

Odůvodnění:

I. Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Dne 30. 11. 2020 podal předseda Krajského soudu v Plzni (dále též „kárný navrhovatel“) podle § 8 odst. 1, odst. 2 písm. f) kárného zákona k Nejvyššímu správnímu soudu, jako soudu kárnému, návrh ze dne 27. 11. 2020 na zahájení kárného řízení proti místopředsedkyni Krajského soudu v Plzni Mgr. Soně Kacovské (dále též „kárně obviněná“). Obvinil ji ze zaviněného jednání, kterým měla narušit důstojnost soudcovské funkce, čímž měla spáchat kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Skutek vymezil kárný navrhovatel tak, že kárně obviněná „jako soudkyně Krajského soudu v Plzni převzala dne 17. 9. 2020 od Mgr. Miroslava Sedláčka, bývalého předsedy Krajského soudu v Plzni, jmenování do funkce předsedkyně senátu Krajského soudu v Plzni s účinností od 18. 9. 2020, byť si byla plně vědoma skutečnosti, že z důvodu svého zařazení na insolvenčním úseku soudu rozhoduje v souladu s insolvenčním zákonem jako samosoudkyně a funkci předsedkyně senátu tudíž nemůže řádně vykonávat, a této funkce se odmítla vzdát, byť k tomu byla Mgr. Alexandrem Krysllem, předsedou Krajského soudu v Plzni, písemně vyzvána dne 10. 11. 2020.“ Kárný soud na tomto místě podotýká, že citovanou skutkovou větu výše ve výroku tohoto rozhodnutí formulačně upravil, aniž by tím byla dotčena podstata žalovaného skutku.

[2] V odůvodnění návrhu kárný navrhovatel uvedl, že kárně obviněná je od 1. 1. 2014 zařazena rozvrhem práce k výkonu soudnictví na občanskoprávním úseku prvního stupně, oddělení insolvenční a konkursní, kde dosud působí. Dne 20. 11. 2014 byla jmenována místopředsedkyní Krajského soudu v Plzni pro obchodní a insolvenční úsek, její funkční období nadále trvá. Dne 17. 9. 2020 byla kárně obviněná tehdejší předsedou Krajského soudu v Plzni, Mgr. Miloslavem Sedláčkem, s účinností od 18. 9. 2020 jmenována podle § 104 odst. 3 zákona č. 6/2020 Sb. předsedkyní senátu Krajského soudu v Plzni. Téhož dne převzala kárně obviněná jmenovací dekret. Předtím nicméně vydala soudcovská rada Krajského soudu v Plzni k jejímu jmenování negativní stanovisko a doporučila tehdejšímu předsedovi soudu opětovně předložit návrh na jmenování až v souvislosti se zařazením kárně obviněné na úsek „Co“ a s přihlédnutím k aktuální personální situaci vyplývající z očekávané změny v systemizaci soudů.

[3] Kárný navrhovatel dodal, že o rozhodnutí tehdejšího předsedy soudu jmenovat kárně obviněnou předsedkyní senátu se dozvěděl bezprostředně po svém nástupu do funkce předsedy soudu, tj. dne 1. 10. 2020.

[4] Kárný navrhovatel má za to, že pro vydání jmenovacího dekretu nebyly splněny zákonné požadavky. Kárně obviněná působila a aktuálně nadále působí na insolvenčním úseku, kde jedná a rozhoduje v prvním stupni v souladu s § 12 zákona č. 182/2006 Sb., o

úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „insolvenční zákon“), při zohlednění úpravy obsažené v zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) jako samosoudkyně. Podotýká, že v tomto směru ani do budoucna on sám neplánuje žádné změny, které by opodstatňovaly setrvání kárně obviněné ve funkci předsedkyně senátu. Na civilním úseku Krajského soudu v Plzni, kam měla být kárně obviněná po skončení funkčního období místopředsedkyně soudu patrně podle představ předchozího předsedy soudu přerazena, není aktuální potřeba dalšího předsedy senátu. Na to byla kárně obviněná upozorněna a byla vyzvána, aby se funkce předsedkyně senátu vzdala, což ovšem odmítla.

[5] Kárný návrhovač vyjadřuje nesouhlas s názorem svého předchůdce ve funkci předsedy soudu, že se jmenováním kárně obviněné do funkce předsedkyně senátu nebudou spojeny platové náklady. Je sice pravdou, že aktuálně platí pro kárně obviněnou vyšší platový koeficient spojený s funkcí místopředsedkyně soudu, nicméně platový koeficient spojený s funkcí předsedkyně senátu bude aktivován, jakmile pozbude funkce místopředsedkyně soudu. Tím by vznikl neodůvodněný výdaj ze mzdových prostředků Krajského soudu v Plzni, neboť kárný návrhovač i nadále počítá se zařazením kárně obviněné na insolvenčním úseku, kde rozhoduje jako samosoudkyně. Kárný návrhovač by tak nepřiměřeně zatížil rozpočet soudu. Navíc by došlo k finančnímu znevýhodnění kolegů kárně obviněné, jež jsou (budou) zařazeni na tomtéž úseku, a kteří vykonávají totožnou náplň práce bez navýšení o platový koeficient předsedy senátu.

[6] Odborné a organizační schopnosti kárně obviněné kárný návrhovač nezpochybňuje, nicméně tyto ještě nepostačují ke jmenování do funkce předsedkyně senátu, kterou fakticky kárně obviněná nevykonává a ani z objektivních důvodů vykonávat nemůže. Rozhodnutí svého předchůdce o jmenování kárně obviněné do funkce předsedkyně senátu proto považuje za chybné. Kárný návrhovač podotýká, že nedisponuje pravomocí odejmout kárně obviněné funkci předsedkyně senátu, a jelikož ta se odmítla funkce vzdát, nezbyvá, může tak učinit jedině kárný soud.

[7] Jakkoli kárně obviněná pochybení v podobě jmenování do funkce předsedkyně senátu sama nezpůsobila, svým negativním postojem k rezignaci a setráváním ve funkci předsedkyně senátu, kterou nevykonává, popsanou nezákonný stav udržuje. Podle § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. je soudce povinen vykonávat svědomitě svou funkci a při výkonu funkce a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce. Dále je soudce povinen podle § 80 odst. 6 téhož zákona zachovávat náležitou úctu mimo jiné i k ostatním soudcům. Podle citovaných ustanovení se zákonné povinnosti soudce nemusejí nutně vztahovat jen na oblast jeho rozhodování, ale i na ostatní oblasti jeho života, a nemusejí být výslovně upraveny právními předpisy a jejich posuzování je prováděno z pohledu společenské akceptability a profesní etiky. Důstojné vystupování při výkonu funkce má být pro každého soudce naprostou samozřejmostí. O to víc to platí u funkcionáře soudu, na něhož jsou kladeny vyšší nároky a který má jít ostatním soudcům příkladem. Pojem soudcovské důstojnosti není blíže zákonem specifikován. Kárný návrhovač ji chápe jako soubor pravidel, v případě soudce pravidel vztahujících se k jejich povinnostem stanoveným zákonem č. 6/2002 Sb., jejichž překročení je z morálního hlediska vnímáno jako nepřipustné, stejně jako výhoda takovým chováním získaná. Pokud se kárně obviněná ani přes výzvu nevzdala funkce předsedkyně senátu, kterou nevykonává, narušila dle názoru kárného návrhovače tímto svým

zaviněným jednáním ve formě úmyslu důstojnost soudcovské funkce, neboť takovéto jednání je v rozporu s profesní etikou a současně představuje diskriminaci ostatních soudců přidělených na insolvenčním úseku, kteří vykonávají shodnou náplň práce, avšak, na rozdíl od kárně obviněné, v pozici samosoudců, čemuž odpovídá i jejich finanční ohodnocení. Jednání spočívající v setrvávání ve funkci předsedkyně senátu nelze podle názoru kárného navrhovatele považovat za zdvořilé a korektní vystupování nejen vůči vedení soudu, ale zejména i vůči všem ostatním soudcům Krajského soudu v Plzni, kteří jistě shodně jako kárně obviněná mají odpovídající odbornost a organizační schopnosti, přesto však z důvodu jejich zařazení dle rozvrhu práce nemohou být předsedy senátu. Trvání kárně obviněné na funkci předsedkyně senátu je zřejmým projevem diskriminace, který nelze z pohledu vedení soudu akceptovat. Navíc neoprávněné setrvání ve funkci předsedkyně senátu, které bude nutné po skončení funkčního období místopředsedkyně soudu i finančně ohodnotit, tj. finančně zvýhodnit jednoho ze soudců oproti ostatním stejně zařazeným soudcům, by mohlo být i ze strany veřejnosti vnímáno negativně, neboť veřejnost vnímá soudcovský sbor jako celek, kdy soudci by měli být osobami vysoké morální úrovně; proto by neměla trvat na svém nezákonném zvýhodnění.

[8] V jednání kárně obviněné spatřuje kárný navrhovatel narušení důstojnosti soudcovské funkce, a tedy kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Navrhuje uložení kárného opatření podle § 88 odst. 1 písm. c) citovaného zákona, tj. odvolání z funkce předsedkyně senátu.

II. Vyjádření kárně obviněné

[9] Kárně obviněná ve svém písemném vyjádření ze dne 4. 1. 2021, podaném podle § 12 kárného zákona, předeslala, že na funkci předsedkyně senátu nelpí, nicméně postup kárného navrhovatele považuje za nátlak, kterému se nehodlá bez existence oprávněného důvodu podvolit. Dřívější sdělení kárného navrhovatele, že v případě nevyhovění výzvě ke vzdání se funkce přistoupí k podání kárného návrhu, vnímá jako bezprávnou pohružku, nikoli jako výzvu, která by jí mohla zakládat povinnost vzdát se funkce předsedkyně senátu. Současně vyjádřila přesvědčení, že projednávaná věc může mít zásadní judikatorní význam ve vztahu k praxi předsedů soudů v celé České republice.

[10] Kárně obviněná má za to, že samotné převzetí jmenovací listiny nemůže být kárným proviněním, neboť obecně vzato je povinností adresáta (kárně obviněné) převzít písemnost, která je mu adresována; tím spíše, je-li tak činěno ze strany předsedy soudu. Převzetí (jmenovací) listiny je naopak v souladu se zachováním důstojnosti soudcovské funkce. Navrhovatelem předestřenou konstrukci skutku považuje za nesmyslnou, neboť by umožňovala hypotézu, podle níž by se kárně obviněná nedopustila kárného provinění (a to v i části setrvání ve funkci), jestliže by bývala jmenovací listinu odmítla převzít.

[11] Vinnou se kárně obviněná necítí být ani v rozsahu druhé části skutku popsaného v kárném návrhu, kde má kárné provinění spočívat v tom, že se (navzdory výzvě kárného navrhovatele) funkce předsedkyně senátu nevzdala. V nekonání nelze obecně spatřovat kárné provinění, není-li zde povinnost konat. Nadto by muselo nedodržení takové povinnosti být kvalifikovatelné jako kárné provinění. Neztotožňuje se s názorem kárného navrhovatele, že by takovou povinností mohla v nynější věci být obecná povinnost soudce jednat tak, aby nenarušil důstojnost soudcovské funkce. Opačný závěr by vedl k důsledku,

že každý soudce, který je jmenován předsedou senátu, se v době, kdy tuto funkci nevykonává (nehledě na důvod) a ani se této funkce nevzdá, dopouští kárného provinění. To by nicméně znamenalo, že každý předseda senátu by byl povinen vzdát se své funkce vždy, kdy ji nebude fakticky vykonávat. To považuje kárně obviněná za absurdní a rozporné s aktuální praxí napříč soudy v České republice.

[12] Za nesprávný označuje kárně obviněná názor kárného navrhovatele, že povinnost předsedy senátu vzdát se své funkce je založena výzvou předsedy soudu k rezignaci; v opačném případě by totiž kárným proviněním nebylo setrvávání předsedy senátu ve funkci, nýbrž nerespektování výzvy předsedy soudu. Výzva předsedy soudu k rezignaci na funkci předsedy senátu navíc nemá žádnou zákonnou oporu. Pakliže by zákonodárce zamýšlel svěřit předsedovi soudu pravomoc učinit vůči předsedovi senátu takovou výzvu (a spojit s neuposlechnutím výzvy kárnou odpovědnost adresáta), jistě by tak učinil výslovně. Kárně obviněná se domnívá, že nedostatek pravomoci předsedy soudu odvolat předsedu senátu z této funkce byla naopak zákonodárcem zamýšlena jako projev ochrany soudcovské nezávislosti.

[13] Kárně obviněná má naopak za to, že by mohla narušit důstojnost soudcovské funkce, jestliže by výzvě kárného navrhovatele k rezignaci na funkci předsedkyně senátu byla vyhověla. Na straně veřejnosti by tím totiž mohla vzbudit oprávněnou obavu, že jiní předsedové senátu, kteří ovšem také v současné době tuto funkci nevykonávají, se nebudou vůči předsedovi svého soudu chovat nezávisle, a to právě ve snaze předejít výzvě k rezignaci a případnému kárnému návrhu. Měl-li by být přijat závěr, že předseda soudu může předsedu senátu donutit k rezignaci na tuto funkci, znamenalo by to zásadní průlom do současného pojetí principu soudcovské nezávislosti.

[14] Podle kárně obviněné není pravdou, že by funkci předsedkyně senátu nemohla vykonávat, neboť po dobu výkonu místopředsednické funkce neměla zcela pozastavený nápad, a proto jí mohly být (v souvislosti s případnou změnou rozvrhu práce) přidělovány věci z civilní odvolací agendy. Rovněž podotýká, že jí nemůže být kladena za vinu pozdější změna postoje vedení soudu (vyvolaná změnou personálního obsazení vedení soudu) k jejímu budoucímu pracovnímu zařazení v odvolací civilní agendě. Zda bude kárně obviněná moci vykonávat funkci předsedkyně senátu, závisí především na samotném kárném navrhovateli, neboť jen on může kárně obviněnou rozvrhem práce zařadit tak, aby jí byly přidělovány věci, v nichž ze zákona jedná a rozhoduje soud senátně. Přitom jediné tehdy, až kárně obviněné zanikne časově omezená funkce místopředsedkyně soudu, a současně nebude-li tou dobou již kárně obviněné přidělována senátní agenda, může dojít k neopodstatněnému vynaložení platových prostředků v podobě příplatku za funkci předsedkyně senátu; jde tedy o situaci zcela hypotetickou a sám kárný navrhovatel jí může jednostranně předejít.

[15] Kárně obviněná se dále vymezuje také vůči tvrzení kárného navrhovatele, že setrváním ve funkci předsedkyně senátu diskriminuje své kolegy zařazené na insolvenčním úseku. Sama totiž není v pozici zaměstnavatele, a proto se z povahy věci nemůže dopouštět diskriminace ostatních insolvenčních soudců.

[16] Motivace předchozího předsedy Krajského soudu v Plzni, Mgr. Miloslava Sedláčka, ke jmenování kárně obviněné předsedkyně senátu, nepřísluší kárně obviněné posuzovat; na

místě je hodnotit toliko zákonnost tohoto jmenování. Domnívá se přitom, že v jejím případě byly splněny veškeré předpoklady pro jmenování předsedkyně senátu. Ostatně i v případě nezákonného jmenování do funkce předsedy senátu nemůže jít o důvod pro podání kárného návrhu na předsedu senátu. Takový důvod nepředstavuje ani skutečnost, že předseda soudu není oprávněn předsedu senátu z funkce odvolat a právní řád nezná jinou cestu, než kárné opatření dle § 88 odst. 1 písm. c) zákona č. 6/2002 Sb.

[17] Kárně obviněná spatřuje základ kárného návrhu spíše v polemice kárného navrhovatele s rozhodnutím jeho předchůdce ve funkci předsedy Krajského soudu v Plzni jmenovat ji předsedkyní senátu, což však nepovažuje za argument k tomu, že by se ona sama dopustila kárného provinění. Uzavírá, že ještě před okamžikem jmenování působila jako samosoudkyně na insolvenčním úseku a na civilním úseku nebyla aktuální potřeba dalšího předsedy senátu; tyto skutečnosti tedy existovaly ještě před údajným spácháním kárného provinění. Zvýhodnění kárně obviněné oproti ostatním soudcům insolvenčního úseku je ryze hypotetické a nemusí vůbec nastat (a kárný navrhovatel tomu může jednostranně předejít). To, že kárný navrhovatel nepočítá s budoucím zařazením kárně obviněné na civilní úsek k výkonu senátní agendy, je plně v jeho dispozici a nemůže zakládat vinu kárně obviněné z nevykonávání funkce předsedkyně senátu.

[18] Závěrem svého písemného stanoviska kárně obviněná navrhla, aby ji kárný soud zprostil kárného návrhu podle § 19 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb.

III. Průběh ústního jednání

III. 1. Přednesení kárného návrhu

[19] Kárný navrhovatel v rámci přednesu kárného návrhu zopakoval skutek (srov. výše odst. 1 odůvodnění tohoto rozhodnutí), v němž spatřuje kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Dále odkázal na zbývající odůvodnění kárného návrhu.

[20] K dotazu kárného soudu kárný navrhovatel sdělil, že neví, zda v současné době působí na Krajském soudu v Plzni jiný předseda senátu, který tuto funkci aktuálně nevykonává; domnívá se však, že ne. Jelikož není znalý obsahu osobního spisu JUDr. F., soudkyně Krajského soudu v Plzni, nemůže odpovědět na otázku kárného soudu, zda tato soudkyně je předsedkyní senátu a současně tuto funkci nevykonává.

III. 2. Vyjádření a výpověď kárně obviněné

[21] Obhájce kárně obviněné odkázal na písemné vyjádření kárně obviněné ze dne 4. 1. 2021.

[22] Kárně obviněná vypověděla, že jí bylo na některé z porad vedení Krajského soudu v Plzni, konané v roce 2020, nabídnuto ze strany tehdejšího předsedy soudu, Mgr. Miloslava Sedláčka, přearažení na odvolací civilní úsek. Na poradě vedení dne 2. 10. 2020 byla tázána kárným navrhovatelem, jako novým předsedou soudu, zda mj. hodlá rezignovat na funkci předsedkyně senátu, k čemuž se vyjádřila negativně a sdělila, že má zájem o zařazení do odvolacího senátu. Od té doby vnímala zhoršení komunikace s kárným navrhovatelem. I nadále má zájem o působení v odvolacím senátu a je připravena funkci vykonávat. Domnívá se, že pro výkon funkce předsedkyně senátu má veškeré předpoklady. Ze strany bývalého ani současného předsedy vůči ní nezazněly žádné pochybnosti o předpokladech k výkonu funkce předsedkyně senátu. Není jediným

předsedou senátu Krajského soudu v Plzni, který svou předsednickou funkci aktuálně nevykonává; jde o JUDr. V. F. Dále jsou zde předsedové senátu, kteří jsou aktuálně na stáží u jiných soudů, a nevykonávají tedy funkci předsedy senátu.

III. 3. Dokazování

III. 3. a) Výslech svědka

[23] Při jednání byl slyšen svědek Mgr. Miloslav Sedláček. Uvedl, že byl předsedou Krajského soudu v Plzni do 30. 9. 2020. Kárně obviněná dlouhodobě projevovala zájem o přeřazení na odvolací agendu. S kárně obviněnou měl jako předseda soudu dohodu, že bude výhledově přeřazena na odvolací agendu, přičemž to spíše vypadalo na opatrovnické věci. Nepředpokládal, že předčasné jmenování kárně obviněné předsedkyní senátu bude budoucím novým předsedou soudu vnímáno jako problematické; pokud by to mohl předpokládat, býval by kárně obviněné prostřednictvím změny rozvrhu práce přidělil např. alespoň desetinový odvolací nápad agendy „Co“ od 1. 10. 2020. Před skončení svého předsednického mandátu se s tehdejšími třemi místopředsedy Krajského soudu v Plzni dohodl, že oni na své místopředsednické funkce nerezignují současně s nástupem nového předsedy soudu, nýbrž tyto funkce dokončí až do zákonného časového limitu. Kárně obviněnou tedy nepřeložil změnou rozvrhu práce na odvolací agendu proto, že se tak mělo stát až poté, co jí skončí místopředsednická funkce. Své rozhodnutí o jmenování kárně obviněné předsedkyní senátu neodůvodňoval, neboť se domníval, že k tomu není povinen; nadto tím nebyl překročen systemizovaný počet předsedů senátu při Krajském soudu v Plzni a ani tím nebude zatížen rozpočet, pokud jde o platové prostředky, neboť kárně obviněná vykonávala funkci místopředsedkyně soudu. Nastupujícímu předsedovi soudu ponechal několik volných míst v mezích systemizovaného počtu předsedů senátů tak, aby mohl po nástupu do funkce případně jmenovat další předsedy senátů.

[24] K dotazu kárného soudu svědek uvedl, že kárně obviněná má praxi od roku 1994, je dobře hodnocena, měla na starosti největší úsek Krajského soudu v Plzni, vyrovnala se s rozdělením do dvou budov, vyrovnala se výborným způsobem se změnami právní úpravy insolvenčního řízení, pozitivně ji hodnotili i samotní zaměstnanci insolvenčního úseku. Prokázala odbornou erudici i vlastnosti, které jí činí plně způsobilou pro funkci předsedkyně senátu. V době, kdy jednal s kárně obviněnou o možnosti budoucího přeřazení na odvolací agendu a jmenování do funkce předsedkyně senátu netušil, že se soudcovská rada k rozhodnutí o jmenování kárně obviněné předsedkyní senátu vysloví negativně. Kritéria, podle kterých soudcovská rada posuzuje důvodnost jmenování soudce předsedou senátu, mu do doby, než se rada vyjádřila negativně ke jmenování kárně obviněné, nebyla známa. Přesto je toho názoru, že kárně obviněnou jmenoval do funkce předsedkyně senátu v souladu se zákonem. Dále k dotazu kárného soudu svědek sdělil, že zamýšlel kárně obviněné postupně „pouštět“ nápad v odvolací senátní agendě, zatímco by se vyčkávalo na avizovaný odchod jedné z tamních soudkyň, po čemž by se pro kárně obviněnou uvolnil nápad v plném rozsahu. Nejsou výjimkou ani čtyřčlenné soudní oddělení. Na dotaz soudu svědek uvedl, že o tom, jestli bude předseda senátu svou funkci vykonávat, rozhoduje předseda soudu. Svědek si není vědom, že by zákonnou podmínkou jmenování soudce předsedou senátu bylo současné přidělení senátu takovému soudci.

[25] K dotazu kárného návrhatele svědek vypověděl, že za kritéria pro jmenování soudce předsedou senátu považuje volné systemizační místo, odbornost, schopnost

aplikovat právo, autoritu u kolegů, vůli předsedy krajského soudu a předchozí konzultaci se soudcovskou radou, a že jediným důvodem ke jmenování kárně obviněné předsedkyně senátu tedy nebyla odměna za úspěšné zvládnutí řízení insolvenčního úseku Krajského soudu v Plzni. Změnu rozvrhu práce na sklonku své funkce předsedy soudu svědek nepřipravil proto, že jej o to požádal kárný návrhovětel.

[26] Na dotaz obhájce kárně obviněné svědek sdělil, že si myslí, že kárně obviněná mohla přispět k současné negativní atmosféře na Krajském soudu v Plzni tím, že si dovolila nerezignovat na svou funkci, zejména na funkci místopředsedkyně soudu, tedy že tam překáží. Není si vědom, že by ze strany předchozího vedení soudu zazněly vůči kárně obviněné výhrady. Rovněž si není vědom žádné skutečnosti, která by z jeho pohledu zakládala pochybnosti ohledně schopnosti kárně obviněné nebo naplnění zákonných předpokladů k výkonu funkce předsedy senátu. Je mu známo, že i na jiných soudech nastaly situace, kdy soudce, který byl jmenován předsedou senátu, tuto funkci nevykonával. Negativní stanovisko soudcovské rady ke jmenování kárně obviněné předsedkyně senátu bylo výjimečné v množině obvykle souhlasných stanovisek ke jmenování předsedů senátů. Konečně k dotazu obhájce svědek sdělil, že v rámci konkrétního soudu je to jedině předseda, kdo může ovlivnit, zda bude soudci přidělována senátní agenda.

III. 3. b) Listinné důkazy

[27] Kárný soud podle § 213 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále je „trestní řád“), užitého přiměřeně ve smyslu § 25 kárného zákona, provedl důkaz následujícími listinami.

[28] „Přehled o evidenčních počtech soudců, čekatelů, VSÚ a asistentů k 01. 03. 2021“, pro Krajský soud v Plzni, sp. zn. Spr 654/2021. Z této listiny předložené při jednání kárným návrhovětem soud zjistil, že k 1. 3. 2021 je plánovaný počet předsedů senátu 30 a evidenční počet předsedů senátu 30. Listina byla předložena obhájci a kárně obviněné, přičemž na dotaz obhájce kárný návrhovětel uvedl, že v evidenčním počtu třiceti předsedů senátu je zahrnuta i kárně obviněná. Obhájce se pak k obsahu listiny vyjádřil s tím, že jmenováním kárně obviněné předsedkyně senátu nedošlo k překročení plánovaného počtu předsedů senátu.

[29] „Vyjádření soudcovské rady ke kárnému návrhu a osobě kárně obviněné místopředsedkyně Krajského soudu v Plzni paní Mgr. Soni Kacovské“ ze dne 3. 2. 2021. Z listiny se podává, že bývalý předseda Krajského soudu v Plzni, Mgr. Miloslav Sedláček, projednal se soudcovskou radou úmysl jmenovat kárně obviněnou předsedkyni senátu, a že soudcovská rada k tomuto zaujala negativní stanovisko. Výhledovému zařazení kárně obviněné na úsek „Co“ měla bránit jednak tamní personální situace, jednak očekávané změny v systemizaci Ministerstva spravedlnosti. Soudcovská rada vyšla z toho, že na úseku „Co“ se uvolní místo předsedy senátu nejdříve k 1. 1. 2022, přičemž na uvedeném úseku působí dlouhodobě několik dalších vhodných kandidátů na funkci předsedy senátu. Vedení soudu proto soudcovská rada doporučila předložit návrh na jmenování kárně obviněné později, a to až v souvislosti s aktuálním zařazením kárně obviněné na úsek „Co“ a s přihlédnutím k personální situaci vyplývající z očekávané změny v systemizaci soudů. Soudcovská rada sdělila, že kritéria odborné úrovně a manažerských schopností a zkušeností pro výkon funkce předsedkyně senátu kárně obviněná splňovala. Dále soudcovská rada konstatuje, že si je vědoma svého postavení jako poradního orgánu

předsedy soudu, a tedy plně respektovala rozhodnutí tehdejšího předsedy, Mgr. Miloslava Sedláčka, jmenovat kárně obviněnou předsedkyní senátu. Kárně obviněnou hodnotí soudcovská rada jako mimořádně odborně a manažersky zdatnou; je respektovanou soudkyní a kolegyní, která požívá vynikající pověsti. Rada nezaznamenala ani žádné stížnosti soudců, odborného administrativního aparátu, účastníků řízení či insolvenčních správců vůči kárně obviněné. Zaznamenala však, že v posledních měsících probíhá na Krajském soudu v Plzni otevřený konflikt mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněnou, přičemž nemůže vyloučit, že pramení z toho, že kárně obviněná odmítla předčasně rezignovat na funkci místopředsedkyně soudu. Soudcovská rada si povšimla zcela nevhodné, nedůstojné a ponižující formy projevu kárného navrhovatele vůči kárně obviněné, kterou zvolil ke kritice jejích údajných nedostatků při jednání soudcovské rady dne 9. 12. 2020 v souvislosti s projednáváním rozvrhu práce pro rok 2021, přičemž kárný návrh vnímá soudcovská rada jako součást uvedeného konfliktu.

[30] Kárný navrhovatel k tomuto důkazu při jednání poznamenal, že předsedkyně soudcovské rady, JUDr. V. O., Ph.D., se při poradě soudcovské rady, na níž bylo hlasováno o návrhu předsedy na jmenování kárně obviněné předsedkyní senátu, vyloučila z tohoto hlasování, a to z důvodu mnohaletého profesního přátelského vztahu s kárně obviněnou. K dotazu soud však uvedl, že tím nemíní zpochybnit obsah vyjádření soudcovské rady.

[31] „Zápis z jednání soudcovské rady Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 9. 2020“, z něhož kárný soud zjistil, že se soudcovská rada Krajského soudu v Plzni dne 16. 9. 2020 usnesla většinou hlasujících členů na nesouhlasném stanovisku ke jmenování kárně obviněné předsedkyní senátu. Dále se z listiny podává, že JUDr. V. O. se z tohoto hlasování vyloučila pro mnohaletý profesní a přátelský vztah ke kárně obviněné. Z listiny také vyplývá, že soudcovská rada se shodla na tom, že kárně obviněná má odbornou úroveň i manažerské schopnosti a zkušenosti žádoucí pro výkon funkce předsedkyně senátu a důvodem pro nesouhlasné stanovisko je absence potřeby jmenování předsedy senátu na úseku „Co“ a skutečnost, že na tomto úseku jsou i další vhodní kandidáti, kteří projevují zájem o tuto funkci.

[32] „Listina ze dne 17. 9. 2020, Spr. 2345/2020“, na č. l. 36 osobního spisu kárně obviněné, z níž se podává, že Mgr. Miloslav Sedláček, předseda Krajského soudu v Plzni, podle ustanovení § 104 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., jmenuje kárně obviněnou s účinností od 18. 9. 2020 do funkce předsedkyně senátu Krajského soudu v Plzni. U textu „Převzala“ se nachází podpis kárně obviněné. Rub listiny je opatřen ručně psaným pokynem (opatřeným nečitelným podpisem) „*Jelikož dle § 52/1c) zákona č. 6/2002 Sb. se SR toliko vyjadřuje k soudcům, kteří mají být jmenováni předs. senátu a já na svém stanovisku v rámci mé výlučné rozh. pravomoci trvám (když ek. náklady budou 0 s ohl. na koef. místopředsedkyně ještě rok a navíc odbornost a org. schopnosti Mgr. Kacovské jsou pro mě nedocenitelné, a nevím, proč by měla být znevýhodněna tím, že „JIT“ vyřizuje samosoudcovskou agendu), příp. jmenovací dekret předs. senátu i pro Mgr. Kacovskou*“, datováno „16/9“.

[33] Výzva kárného navrhovatele ze dne 10. 11. 2020, č. j. Spr 2992/2020 – 1, adresovaná kárně obviněné, k rezignaci na funkci předsedkyně senátu ve smyslu § 108 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb. ve lhůtě 5 dnů od doručení výzvy, s tím, že pokud kárně obviněná nerezignuje, bude podán návrhu na zahájení kárného řízení s návrhem na uložení kárného

opatření odvolání z funkce předsedkyně senátu. Ručně doplněna poznámka „*Pí Mgr. Kacovské předloženo dne: 10. 11. 2020*“, opatřeno podpisem.

[34] Vyjádření kárně obviněné ze dne 10. 11. 2020, adresované kárnému navrhovateli, potvrzující převzetí výzvy k rezignaci ze dne 10. 11. 2020, obsahující žádost o specifikaci kárného provinění, které má být v jejím jednání spatřováno. Údaj o převzetí listiny Mgr. L. V. dne 10. 11. 2020, opatřený čitelným podpisem přebírající osoby.

[35] Vyjádření kárného navrhovatele ze dne 12. 11. 2020, adresované kárně obviněné, stanovující novou pětidenní lhůtu od doručení tohoto vyjádření k rezignaci na funkci předsedkyně senátu, s tím, že tuto funkci kárně obviněná fakticky nevykonává. Pro případ nevyhovění výzvě avizuje kárný navrhovatel, že to bude vnímáno jako zaviněné jednání ve formě úmyslu, jímž bude narušena důstojnost soudcovské funkce. Kárný navrhovatel zde označuje takové jednání za rozporné s profesní etikou a spatřuje v něm projev diskriminace vůči ostatním soudcům insolvenčního úseku Krajského soudu v Plzni. Listina je opatřena nečitelným podpisem v podpisovém poli kárného navrhovatele, a ručně psanou poznámkou „*Pí Mgr. Kacovské předloženo dne: 13. 11. 2020*“, opatřenou čitelným podpisem kárně obviněné.

[36] Vyjádření kárně obviněné ze dne 18. 11. 2020, adresované kárnému navrhovateli. Kárně obviněná zde uvedla, že její předchozí vztahy s kárným navrhovatelem jakožto s místopředsdou soudu byly korektní, předpokládala, že tomu tak bude i nadále. Kárně obviněná avizuje připravenost vykonávat funkci předsedkyně senátu, a to i s plnou specializací na opatrovnickou agendu. Taktéž je připravena vykonávat funkci místopředsdkyně odvolacího občanskoprávního úseku, která se měla uvolnit v nejbližší době po Mgr. J. L.; kárně obviněná sdělila, že je připravena přihlásit se do výběrového řízení na tuto funkci, bude-li kárným navrhovatelem vypsáno. Listina obsahuje údaj o převzetí listiny Mgr. L. V. dne 18. 11. 2020, opatřený čitelným podpisem přebírající osoby.

III. 4. Závěrečné řeči a poslední slovo

III. 4. a) Závěrečný návrh kárného navrhovatele

[37] Kárný navrhovatel uzavřel, že post předsedy senátu je výsledkem profesního růstu a v podstatě je to tou nejdůležitější profesní zkušeností a profesním oceněním, které může každý ze členů senátu získat. Stát se předsdou senátu není něco, co by mělo záviset pouze na benevolenci předsdy soudu, nebo kohokoliv jiného, je to otázka odborných zkušeností a respektu. S tím není slučitelné, aby samosoudce byl jmenován předsdou senátu, aniž by mu byl současně přidělen soudní senát. Kárně obviněná nemůže funkci předsdkyně senátu vykonávat, přesto se tímto titulem honosí. Je otázkou, zda kárně obviněná vůbec má náležité profesní dovednosti k výkonu funkce předsdkyně senátu na úseku, na kterém nepůsobí. Zákon č. 6/2002 Sb. hovoří o předsdovi senátu. Po skončení její funkce místopředsdkyně soudu, bude s funkcí předsdkyně senátu spojeno navýšení platu kárně obviněné částce kolem 9 000 Kč a více měsíčně, aniž by však vykonávala činnost předsdkyně senátu, tzn., aniž by byla zatížena tou prací, kterou je standardně předseda senátu zatížen a za kterou je bonifikován. Kárný navrhovatel nevidí jinou možnost, než navrhnout uložení kárného opatření odvolání z funkce předsdy senátu; jestliže se totiž předseda senátu sám své funkce nevzdá, jiná cesta neexistuje. Kárný navrhovatel setrvává na názoru, že držení funkce, kterou předseda senátu nevykonává, je nedůstojné, a to nejen vůči ostatním kolegům samosoudcům, ale i s přihlédnutím k tomu, že tato funkce byla

kárně obviněné dána jako „léno“. Kárně obviněná drží funkci předsedkyně senátu v rozporu se všemi zákonnými ustanoveními, ale i v rozporu s uzancemi, které platí obecně v celé justici od nejvyšších soudů až po soudy nejnižší. Kárný návrhovař tedy navrhuje, aby kárný soud odvolal kárně obviněnou z funkce předsedkyně senátu.

III. 4. b) Závěrečný návrh kárně obviněné

[38] Obhájce kárně obviněné úvodem citoval z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2013, č. j. 16 Kss 8/2013 - 45, s tím, že je odpovědností předsedy soudu vážit, zda je podání kárného návrhu v té které věci skutečně nezbytné, a zda naopak takovým postupem sám neohrozí důvěru veřejnosti v justici jako takovou. Ve vztahu ke kárnému návrhu poukázal na výhrady, jež kárně obviněná vyjádřila ve svém písemném stanovisku ke kárnému návrhu. To, že převzala jmenování, resp. nechala se jmenovat předsedkyní senátu, nemůže z podstaty být kárným proviněním. Totéž platí pro nerezignování na funkci. Výzva kárného návrhovaře jako předsedy soudu k rezignaci na tuto funkci předsedkyně senátu nemůže mít žádnou relevanci ve vztahu k naplnění skutkového podstaty kárného provinění. Pokud kárný návrh stojí zčásti i na tom, že by snad kárně obviněná měla rezignovat z důvodu, že jí není přidělována senátní agenda, v jejímž rámci by mohla funkci předsedkyně senátu vykonávat, má obhájce kárně obviněné za prokázané, že přidělení senátní agendy kárně obviněné je v plně v dispozici předsedy soudu, tj. kárného návrhovaře. Kárného provinění by se předseda senátu mohla dopustit, pokud by tuto funkci vykonávat fakticky mohl, avšak odmítl by tak činit. V takové situaci by rovněž bylo relevantní neopodstatněné navýšení platu předsedy senátu. Odborné kvality kárně obviněné byly prokázány, ostatně ani nebyly sporovány kárným návrhovařem, a tedy skutečným důvodem kárného návrhu je jediné to, že kárný návrhovař nechce, aby vykonávala funkci předsedy senátu. To, že se kárně obviněná nepodvolila výzvě k rezignaci na funkci předsedkyně senátu, naopak svědčí o jejích profesních a lidských kvalitách. Sama tuto situaci nevyvolala a není tou, kdo by mohl ovlivnit, zda funkci předsedkyně senátu bude nebo nebude vykonávat. Pokud by mělo platit, že každý soudce na výzvu předsedy soudu má rezignovat na funkci předsedy senátu, tak by to byl velmi jednoduchý nástroj, jakým způsobem by mohl předseda soudu jednotlivé předsedy senátů ovlivňovat a zasahovat do jejich nezávislosti.

III. 4. c) Poslední slovo kárně obviněné

[39] Kárně obviněná uvedla, že se necítí být kárně odpovědnou, přičemž vyjádřila politování nad tím, že její neshody s kárným návrhovařem vyústily až v kárné řízení.

IV. Hodnocení kárného soudu

IV. 1. Náležitosti a včasnost kárného návrhu

[40] Návrh na zahájení kárného řízení byl podán soudním funkcionářem k tomu oprávněným podle § 8 odst. 2 písm. f) kárného zákona a obsahuje náležitosti stanovené v § 9 odst. 2 téhož zákona. Podle § 9 odst. 1 kárného zákona lze návrh na zahájení kárného řízení podat „nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se návrhovař dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění“. Návrh byl podán 30. 11. 2020. Nejzazším datem, které se váže ke skutku popsanému v kárném návrhu, je den 17. 9. 2020 (datum převzetí jmenovacího dekretu kárně obviněnou). Je zřejmé, že kárný návrh byl podán v zachované

subjektivní (šestiměsíční) i objektivní (tříleté) lhůtě.

IV. 2 Naplnění skutkové podstaty kárného provinění

[41] Skutkové podstaty kárného provinění soudce jsou vymezeny v § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. První z nich spočívá v zaviněném porušení povinností soudce, druhá pak v zaviněném chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

[42] Úvodem je třeba předeslat, že primární otázkou kárné odpovědnosti není v nyní posuzované věci to, zda byla kárně obviněná jmenována předsedkyní senátu v souladu se zákonem. Samotné jmenování je totiž jednostranným právním úkonem předsedy soudu (srov. § 104 odst. 4 zákona č. 6/2002 Sb.). Z hlediska praxe je nepravděpodobná situace, že by soudce se svým jmenováním předsedou senátu nesouhlasil, přesto však zákon jeho souhlas k platnému jmenování nevyžaduje. I pokud by tedy soudce, ať již z jakýchkoli důvodů, se svým jmenováním (třebas i zpětně) nesouhlasil, nezbylo by mu, než se funkce předsedy senátu vzdát. Již z tohoto důvodu nemůže část žalovaného skutku spočívající v tom, že kárně obviněná „převzala“ (nikoli „přijala“) od Mgr. Miloslava Sedláčka, tehdejšího předsedy Krajského soudu v Plzni, jmenování do funkce předsedkyně senátu Krajského soudu v Plzni, ačkoli si byla vědoma, že z důvodu svého zařazení dle rozvrhu práce nemohla takovou funkci fakticky vykonávat, představovat zaviněné porušení povinností soudce ve smyslu první z výše uvedených skutkových podstat kárného provinění soudce. Je to předseda soudu, kdo odpovídá za to, že předsedou senátu bude jmenován k tomu nejvhodnější kandidát. Pokud by tedy některé z rozumných hledisek pominul, a do funkcí předsedů senátů vybíral např. jen své oblíbence bez ohledu na jejich pracovní a organizační schopnosti, případně přehlížel jejich kárné poklesky, je to jen jeho odpovědností.

[43] Pokud jde o zbývající část skutku, v němž kárný návrhovač spatřuje kárné provinění, pak je třeba uvést, že zákon výslovně neukládá předsedovi senátu povinnost vzdát se své funkce; toliko mu umožňuje se funkce vzdát [§ 108 odst. 1 písm. b) téhož zákona]. Rovněž není nijak pozitivně stanoveno, za jakých podmínek lze ve funkci předsedy senátu setrvat. Zákon č. 6/2002 Sb. pouze negativně vymezuje způsoby zániku funkce předsedy senátu. Jednak může funkce předsedy senátu zaniknout na základě zániku funkce soudce [§ 108 odst. 1 písm. a) téhož zákona], jednak dnem právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření odvolání z funkce předsedy senátu [§ 107 odst. 1, 2 ve spojení s § 88 odst. 1 písm. c) téhož zákona], a konečně také dnem, kdy bylo oznámení o vzdání se funkce předsedy senátu doručeno předsedovi soudu (§ 108 odst. 3 téhož zákona).

[44] Kárný soud tedy dospěl k dalšímu dílčímu závěru, že rezignace na funkci předsedy senátu není sama o sobě povinností soudce ve smyslu první z výše popsaných skutkových podstat kárného provinění soudce. Jelikož zde taková povinnost není, nemohla být předmětná skutková podstata kárného provinění soudce naplněna; je přitom bez významu, byla-li kárně obviněná k realizaci svého práva vzdát se funkce předsedkyně senátu vyzvána předsedou soudu (kárným návrhovatelem). Přitom funkce předsedy senátu krajského soudu neznamena, že by nemohl vykonávat funkci samosoudce, jak plyne z § 31 odst. 3 věta první zákona o soudech a soudcích.

[45] Dále kárný soud nepřisvědčil ani právnímu názoru kárného návrhovatele, že kárně obviněná výše popsaným jednáním (resp. opomenutím) porušila povinnost náležité úcty

k ostatním soudcům ve smyslu § 80 odst. 6 zákona č. 6/2002 Sb. Kárně obviněná se totiž neucházela pouze o materiální či kariérní výhodu, nýbrž prokazatelně projevovala zájem o faktický výkon senátní agendy a tedy i funkce předsedkyně senátu. Z ničeho nelze dovozovat její úmysl získat funkci pro to, aby za srovnatelnou práci byla odměňována lépe než její ostatní kolegové (nehledě na to, že kvůli její dosud trvající funkci místopředsedkyně soudu taková platová diskrepance dosud ani nemohla nastat, neboť příplatek za tuto funkci je vyšší než příplatek za funkci předsedy senátu, přičemž tyto příplatky nejsou aditivní). Rovněž nelze předjímat, že by kárně obviněná případně neobstála v konkurenci ostatních soudců na funkci předsedy senátu úseku „Co“, kam měla být prvoplánově zařazena, resp. že by si sama měla být vědoma toho, že by v takové konkurenci obstát nemohla. Ostatně hodnocení jejích pracovních a organizačních schopností ze strany soudcovské rady a předchozího předsedy Krajského soudu v Plzni vypovídá o opaku. Jakkoli by tedy jmenování kárně obviněné do funkce předsedkyně senátu, a případné setrvání v této funkci přesto, že nebyla rozvrhem práce zařazena k rozhodování v senátním obsazení soudu, mohlo být vnímáno jako nekollegiální, nebyly kárným soudem zjištěny žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly amorálnosti takového jednání (opomenutí), kterou by bylo možno kvalifikovat jako porušení povinnosti kolegiální úcty ve smyslu § 80 odst. 6 zákona č. 6/2002 Sb. Bez významu není ani skutečnost, že kárně obviněná přijímala funkci předsedkyně senátu s důvěrou ve své budoucí zařazení rozvrhem práce na agendu, v níž krajský soud rozhoduje v senátním obsazení, přičemž po personální obměně funkce předsedy Krajského soudu v Plzni došlo i ke změně názoru předsedy na její budoucí pracovní zařazení. Jako podstatnou vnímá kárný soud i okolnost, že řešení nežádoucí situace, kdy předseda senátu nemůže tuto funkci vykonávat v důsledku svého zařazení rozvrhem práce na samosoudcovskou agendu, je stejně dobře v dispozici kárného navrhovatele, a sice cestou změny rozvrhu práce. Stejně tak kárný soud nepřisvědčil názoru kárného navrhovatele, že porušením povinností plynoucích z § 80 odst. 6 zákona č. 6/2002 Sb. se kárně obviněná dopustila diskriminace ostatních soudců. Jednak nepovažuje přijetí funkce předsedy senátu za jednání, jímž by mohl jeden soudce diskriminovat ostatní, dále pak, jak výše uvedeno, je kárný soud názoru, že povinnosti plynoucí z daného ustanovení zákona svým jednáním neporušila.

[46] Zbývá tedy posoudit, zda v kárném návrhu popsany skutek může naplňovat druhou z výše popsanych skutkových podstat kárného provinění soudce, tj. zda může být kvalifikován jako zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

[47] Kárný navrhovatel má také za to, že žalovaným skutkem došlo k narušení důstojnosti soudcovské funkce. Kárný soud se s tímto názorem neztotožňuje.

[48] Důstojnost soudcovské funkce je neurčitým právním pojmem, jehož obsah je naplňován kontextem nepsaných společenských (zejména profesních a etických) norem doby, ve které je interpretován. Jako takový je nevyhnutelně proměnlivý v čase a prostředí toho kterého právního případu. Zda došlo k narušení důstojnosti soudcovské funkce, je tudíž třeba posuzovat zcela individuálně.

[49] Důstojnost soudcovské funkce je neodmyslitelně spjata s nositeli soudcovské funkce, mezi jejichž archetypální charakterové atributy musí patřit zejména úcta

k právnímu řádu (projevující se v příkladném dodržování právních předpisů), čestnost, smysl pro spravedlnost a odvaha. O jejich absenci u konkrétního soudce by svědčilo, pokud by tento požíval výhod, kterých se mu dostalo na základě nezákonného postupu jiné osoby nebo zjevně nezasloužené. V nyní posuzované věci však kárný soud zjistil, že kárně obviněná byla jmenována předsedkyní senátu zcela v souladu se zákonem (jmenoval ji předseda Krajského soudu v Plzni, zatímco byla soudkyní tohoto soudu, jmenovací záměr byl předestřen k vyjádření tamní soudcovské radě, nebylo vybočeno z mantinelu plánovaného počtu předsedů senátu pro předmětný soud), a tedy netěžila z protiprávního jednání jiné osoby. Sama žádnou zákonnou povinnost neporušila, neboť nebyla povinna na funkci předsedkyně senátu rezignovat. O předmětnou funkci měla a má zájem po stránce nejen ryze formální (titulace, prestiž, platové ohodnocení), nýbrž především po stránce obsahové (tedy je připravena a ochotna funkci předsedkyně senátu vykonávat a vítá případnou změnu rozvrhu práce, která by jí to umožnila). Se zřetelem na nanejvýš pozitivní hodnocení její odbornosti, profesionality a organizačních schopností ze strany soudcovské rady a předchozího předsedy Krajského soudu v Plzni pak lze stěží tvrdit, že by její jmenování předsedkyní senátu bylo excesivní a nezasloužené, nebo že by mělo mít příčinu v jakýchkoli pletichách nebo osobních sympatiích. Za těchto okolností je třeba vnímat skutečnost, že kárně obviněná nevyhověla výzvě k rezignaci, spíše jako projev její osobní odvahy a integrity, nežli výhledového prospěchářství nebo snad egoismu. Kárný soud proto uzavírá, že výše popsaným skutkem nebyla narušena důstojnost soudcovské funkce, a nebyla tudíž ani naplněna skutková podstata kárného provinění soudce ve smyslu § 87 odst. 1 *in fine* zákona č. 6/2002 Sb.

[50] Na základě výše uvedeného kárný soud dospěl k závěru, že skutek není kárným proviněním, a proto v souladu s § 19 odst. 2 kárného zákona vynesl zprošťující rozhodnutí.

[51] Pro úplnost je třeba podotknout, že podle § 19 odst. 3 kárného zákona má kárně obviněná, která byla podle § 19 odst. 2 téhož zákona zproštěna obvinění, právo na náhradu nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením. Kárně obviněná se nicméně při jednání kárného soudu dne 11. 3. 2021 tohoto práva výslovně vzdala.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 11. března 2021

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného
senátu